

Dosarul nr. 2ra-1736/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul central (jud. P. Cocitov)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

25 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Aurel Efremov, reprezentat de avocatul Anatolie Dmitric

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Aurel Efremov împotriva Agenției „Moldsilva” și Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” cu privire la anularea ordinului de reducere a statelor de personal

împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Aurel Efremov, reprezentat de avocatul Anatolie Dmitric și menținută hotărârea din 16 noiembrie 2018 a Judecătoriei Soroca sediul central

constată:

La 13 februarie 2018, Aurel Efremov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției „Moldsilva” și ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” cu privire la anularea ordinului de reducere a statelor de personal.

În motivarea acțiunii a indicat că la 15 ianuarie 2018, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” a emis ordinul nr. 8-p cu privire la informarea salariaților despre reducerea numărului de personal al unității și a statului de personal începând cu data de 2 ianuarie 2018.

A precizat că ordinul menționat a fost emis în legătură cu aprobarea statului de personal al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” prin ordinul nr. 369 din 22 decembrie 2017 al Agenției „Moldsilva” în legătură cu reducerea numărului ori a statelor de personal.

A indicat că nu este de acord cu ordinul nr. 369 din 22 decembrie 2017 al Agenției „Moldsilva” și ordinul nr. 8-p din 15 ianuarie 2018 al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” cu privire la informarea salariaților, pe care le consideră ilegale, neîntemeiate și pasibile de a fi anulate.

În fapt, activează de mai mult de 10 ani în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” în calitate de pădurar al ocolului silvic Soroca.

A mai susținut că are studii superioare în domeniul respectiv, iar pe parcursul anilor de activitate, a dat dovadă de profesionalism, devotament și a respectat cu strictețe disciplina muncii, fapt ce se confirmă prin lipsa sancțiunilor disciplinare.

Însă, la data de 16 ianuarie 2018 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 8-p din 15 ianuarie 2018 al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” potrivit căruia urmează să fie concediat din funcția de pădurar al or. Soroca în legătură cu reducerea numărului ori a statelor de personal. Iar, ordinul emis de Agenția „Moldislv” nr. 369 din 22 decembrie 2017 nu i-a fost adus la cunoștință nici până în prezent.

Astfel, angajatorul a omis cu rea-credință să-l informeze referitor la motivele de fapt și de drept care justifică reducerea numărului sau a statelor de personal și dacă aceste motive există în realitate și sunt obiective.

A precizat că angajatorul l-a privat de dreptul de a fi informat despre criteriile de selectare a angajaților care urmează să fie concediați, dacă a fost sau nu respectat cu strictețe dreptul preferențial de rămânere în funcție.

A menționat că angajatorul a omis să consulte angajații unității referitor la subiectul reducerii numărului sau a statelor de personal, fapt ce a dus la adoptarea unui ordin ilegal.

Referitor la ordinul nr. 8-p din 15 ianuarie 2018 al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”, acesta de asemenea, nu conține nicio informație referitoare la motivele reducerii numărului ori a statelor de personal, nu este argumentat din punct de vedere juridic sau economic, așa cum prevede legislația în vigoare.

Ulterior, a depus cerere de concretizare a cerințelor prin care a indicat că în cadrul examinării prezentei acțiuni, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” a prezentat ordinele contestate, precum și ordinul nr. 23-c din 15 februarie 2018 cu privire la preavizarea salariaților sub semnătură, cu două luni înainte de reducerea numărului sau statelor de personal, în baza căruia s-a ordonat a preaviza sub semnătură, cu 2 luni, angajații ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”, dintre care și dânsul.

A concretizat că de fapt, nu a primit un exemplar al ordinelor 18-p din 15 februarie 2018 și nr. 23-c din 15 februarie 2018, acestea le-a primit doar când au fost anexate la referința depusă în instanța de judecată.

A mai menționat că pct. V din ordinul nr. 23-c din 15 februarie 2018 nu a fost respectat de către pârât, nefiindu-i propus un alt loc de muncă în cadrul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”, la caz muncitor permanent la ocolul silvic Soroca, funcție pe care ar fi acceptat-o și este de acord să o execute.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 210, 355 Codul muncii, art. 166, 167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului Agenției „Moldislv” nr. 369 din 22 decembrie 2017 cu privire la aprobarea statului de personal al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”, a pct. 1 subpct. 9) din ordinul nr. 8-p din 15 ianuarie 2018 a ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca” cu

privire la informarea salariaților, a ordinului nr. 18-p din 15 februarie 2018 în partea în care se referă la reducerea sa și a ordinului nr. 23-c din 15 februarie 2018 în partea în care se referă în privința sa.

Prin hotărârea din 16 noiembrie 2018 a Judecătorei Soroca sediul central, a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată

Prin decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Aurel Efremov, reprezentat de avocatul Anatolie Dmitric și menținută hotărârea din 16 noiembrie 2018 a Judecătorei Soroca sediul central.

Instanțele de judecată au conchis asupra netemeinicei acțiunii, constatând legalitatea emiterii ordinelor contestate de către Aurel Efremov.

La 15 iulie 2019, Aurel Efremov, reprezentat de avocatul Anatolie Dmitric a declarat recurs împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și au interpretat eronat legea.

Astfel, instanța de apel, fiind învestită în conformitate cu legea procesuală civilă cu obligația de a examina cauza în ordine de apel, la caz s-a limitat doar la o expunere a faptelor, reiterându-le prin preluarea acestora din hotărârea instanței de fond.

A considerat că instanțele ierarhic inferioare și-au bazat soluțiile pe niște aprecieri generale arbitrare, nedorind să pună în valoare încălcările care au precedat demiterea sa din funcție.

A menționat că, necătând la faptul că chiar în textul ordinului nr. 23-c din 15 februarie 2018, însuși angajatorul a înscris dispoziția de a-i propune un alt loc de muncă, la caz, nu i-a fost propus un alt loc de muncă, circumstanță care a fost recunoscută în cadrul ședințelor de judecată de reprezentantul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Soroca”, ceea ce constituie o încălcare vădită a prevederilor art. 88 alin. (1) lit. c) Codul muncii, care indică nu doar asupra obligației angajatorului de a propune angajatului pe care îl concediază în legătură cu reducerea statelor de personal, ci stabilește și faptul că obligația dată trebuie să fie executată în formă scrisă de către angajator.

O altă încălcare admisă la concedierea sa este nerespectarea art. 88 alin. (1) lit. d) Codul muncii, care indică asupra obligației angajatorului de a reduce în primul rând locurile de muncă vacante. La caz, a fost stabilit cu certitudine că la întreprindere erau locuri vacante la momentul concedierii sale, locuri pe care din considerente neclare angajatorul a evitat să le reducă, nerespectând în acest fel procedura impusă de lege.

A mai precizat că de către intimat nu a fost respectată nici cerința art. 88 alin. (1) lit. e) Codul muncii, care obligă angajatorul să reducă în primul rând salariații prin cumul, fiind stabilită prezența anagajaților prin cumul, care însă nu au fost concediați în legătura cu demararea procedurii de reducere a personalului.

La fel, a susținut că ordinul nr. 58-c din 20 aprilie 2018 nu i-a fost adus la cunoștință, acest ordin fiind prezentat pentru prima dată doar în cadrul ședințelor de judecată a instanței de fond, încălcare desconsiderată și de instanța de apel.

Ce ține de motivarea deciziei instanței de apel precum că selectarea angajaților în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal este un drept exclusiv al angajatorului, a remarcat faptul că acest drept trebuie exercitat conform procedurii de concediere stabilită în art. 88 Codul muncii. Concedierea cu încălcarea prevederilor legale fiind de natură să prejudicieze drepturile salariatului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 24 mai 2019, fiind recepționată de către recurent la 30 mai 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 202).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termenul legal.

La 23 august 2019, Agenția „Moldislv” a depus referință la recursul declarat de către Aurel Efremov, solicitând respingerea acestuia ca fiind neîntemeiat.

Examinând temeiurile recursului declarat de Aurel Efremov, reprezentat de avocatul Anatolie Dmitric, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Aurel Efremov, reprezentat de avocatul Anatolie Dmitric nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Aurel Efremov, reprezentat de avocatul Anatolie Dmitric urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Aurel Efremov, reprezentat de avocatul Anatolie Dmitric împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Dumitru Mardari